

63. Deinde SÍTÆ filii, KUSAS atque LAVAS, a magistro jussi, *Rámdya-num* carmen a VÁLMÍKE conditum hic illic canebant.

64. Celebrabat illud RÁMÆ facta; compositum erat a VÁLMÍKE; ambo illi *Kinnarorum* instar canebant: quomodo igitur omnium auscultantium animum abripere non potuissent?

65. Dulcedinem, in amborum cantu et forma a viris gnaris observatam, RÁMAS cum fratre suo minore vidit audivitque cum voluptate.

66. Concio, illorum cantum attente audiens, lacrymas fundens, splendebat veluti sylvæ regio, vento intacta, mane rore stillans.

67. Homines, illorum et RÁMÆ similitudinem, non nisi ætate et vestibus distinctam, conspicientes, oculis fixis adstabant.

68. Non tantum amborum dexteritatem mirabantur homines, quantum illorum despicientiam munerum, quæ rex, amore motus, iis offerebat.

69. "Quis cantu vos instruxit? et cujus hoc est carmen?" Ita ab ipso rege interrogati, VÁLMÍKEM indicabant.

70. Tum vero RÁMAS cum fratre minore VÁLMÍKEM aggressus, suum ipsius corpus ei devovens, imperium illi obtulit.

71. Vates misericors, postquam ad RÁMAM advocasset ambo ejus filios, e SÍTA natos, petiit ut hanc revocaret.

72. "O pater, nurus tua ante nos igne purificata est, sed per *Rákshasi* malignitatem hujus loci populus fidem non habet.

73. "Quare SÍTA illi de moribus suis fidem faciat; tunc illam, filiis præditam, te jubente rursus accipiam."

74. Ita cum rex promississet, vates JANAKÆ filiam per discipulos suos ex eremo adduci jussit, sicut negotiorum suorum perfectionem castigationibus suis adducebat.

75. Postero die RÁMAS civibus convocatis vatem arcessere jussit, ad rem quam convenerant perficiendam.

76. Vatesque accessit ad RÁMAM cum SÍTA, quam duo filii comitabantur, sicut Solem splendentem adire solebat cum hymno sacro, accentibus adornato.